

Kalpleri ve hissiyatı olmayan tüzel kişilerin elem duymaları düşünülemez. Kişisel varlıklara yapılan saldırı nedeniyle elem duymayacaklarından söz edilerek tüzel kişilerin manevi tazminat davası açamayacaklarını kabul etmek yasa koyucunun amacına aykırı düşer. Çünkü gerek Medeni Kanun ve gerekse Borçlar Kanunu yalnız gerçek kişilerin değil, aynı zamanda tüzel kişilerin de kişisel haklarını korumaktadır. Yargıtay ve bilimsel eserlerdeki baskın görüş, tüzel kişilerin de nitelikçe gerçek kişilere özgü olanların dışında kalan, kişisel haklarına saldırı halinde manevi tazminat namı altında özel bir tazminat isteyebilecekleri yolundadır.

Bu açıklamalar ışığında, uyuşmazlığa konu kişilik haklarına saldırı nedeniyle manevi tazminat davalarında yetkili mahkemenin belirlenmesine ilişkin açıklama yapılmalıdır.

Davacı, hakimden saldırı tehlikesinin önlenmesini, sürmekte olan saldırıya son verilmesini, sona ermiş olsa bile etkileri devam eden saldırının hukuka aykırılığının tespitini isteyebilir. Davacı bunlarla birlikte, düzeltmenin veya kararın üçüncü kişilere bildirilmesi ya da yayımlanması isteminde de bulunabilir.

Davacının, maddi ve manevi tazminat istemleri ile hukuka aykırı saldırı dolayısıyla elde edilmiş olan kazancın vekaletsiz iş görme hükümlerine göre kendisine verilmesine ilişkin istemde bulunma hakkı saklıdır. Davacı, kişilik haklarının korunması için kendi yerleşim yeri veya davalının yerleşim yeri mahkemesinde dava açabilir.

Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmede, tüzel kişilerin kişilik haklarına saldırı nedeniyle manevi tazminat davalarının, davacı şirketin ikametgahı mahkemesinde de açılabileceği oyçokluğu ile kabul edilmiştir. Bu kabul şekli ile açıklanan ilkeler çerçevesinde somut olay değerlendirilmelidir.